

دیدگاه

شماره: ۱۰۴۲	تولید خودرو برقی در ایران، الزامات و چالش ها
تاریخ: ۱۴۰۲/۸/۱۵	
تهیه و تنظیم: میثم فخاریان	
<p style="text-align: right;">توضیح اجمالی</p> <p>یکی از چالش های سد راه تولید و توسعه خودروهای برقی در ایران قیمت تمام شده نهایی محصول، قیمت باتری و کافی نبودن زیرساخت ها جهت تولید باتری های لیتیومی در کشور است، که ضمانت لازم را برای ایجاد تقاضای بالقوه در کشور ایجاد نمی کند. به طوری که شرکت های خودروساز مدعی هستند در صورت برطرف شدن چالش تضمین مشتری، توانمندی تولید خودروهای برقی در کشور وجود دارد. از این رو تسهیل فرآیند تولید خودروی برقی در کشور نیازمند مداخله دولت در جهت رفع دو شکست بازار و شکست هماهنگی مرتبط با این صنعت در کشور است که در برگیرنده کاهش اختلاف قیمت تمام شده خودروهای برقی با نوع بنزینی آن و تشویق مردم به خرید این نوع خودرو هاست. این مداخله می تواند به صورت کمک دولت در قالب یک بسته سیاستی حمایتی همراه با تدوین نقشه راه توسعه کاربری وسایل نقلیه برقی (در مرحله اول؛ دوچرخه و موتورسیکلت) با مشارکت تمامی ذینفعان برنامه ریزی شود.</p>	
<p style="text-align: right;">نکات کلیدی</p> <p>با توجه به روندهای موجود، می توان در سه محور، الزامات تولید خودروهای برقی در ایران را مورد توجه قرار داد:</p> <ul style="list-style-type: none"> • الف) تحریک تقاضای خودروهای برقی با عنایت به ملاحظات زیست محیطی و اجتماعی: فرهنگ سازی و ایجاد مشوق برای مصرف کننده جزء جدایی ناپذیر نیروی محرکه تغییر رویکرد به سمت یک فناوری جدید است، لذا لازم است در چارچوب و بسته فرهنگی - ترویجی، زمینه و ضرورت لازم برای استقبال مصرف کننده از خودروهای برقی ایجاد شود. این مهم نیازمند توجه توأم به مسائل و دغدغه های زیست محیطی و اجتماعی طرف تقاضا است. همچنین دولت می تواند از طریق سیاست های تدارکات عمومی، تقاضا و بازار اولیه برای تولید خودروهای برقی را خصوصا در بخش حمل و نقل عمومی ایجاد نماید. • ب) تقویت توان تولید صنعت خودروسازی کشور: تولید خودروهای الکتریکی، نیازمند قطعات، سامانه ها و فناوری های جدیدی نظیر باتری، موتور الکتریکی، سامانه مدیریت باتری، سامانه مدیریت موتور، نرم افزار و ... است. بدون توسعه همه جانبه و فراگیر زیرسامانه های این صنعت، امکان تولید داخل این محصول میسر نخواهد بود و نهایتا خودروسازان داخلی می توانند مونتاژ کننده این محصول با حداقل ارزش افزوده باشند. توسعه فناوری های مورد نیاز خودروهای برقی، نیازمند توجه همزمان به دو عامل «تیراژ تولید» و «تقویت عمق ساخت داخل» است که نیازمند تعریف بسته های سیاستی و حمایتی ویژه خصوصا در حوزه شرکت های دانش بنیان و قطعه سازی با ضوابط ویژه برای عمق ساخت داخل می باشد. • ج) کاهش قیمت تمام شده تولید: هزینه اولیه تولید خودروهای برقی نسبت به خودروهای احتراق داخلی به دلیل فقدان فرصت و امکان تولید انبوه آن بیشتر است، البته این تفاوت هزینه با افزایش تیراژ تولید می تواند به قیمت رقابتی برسد (براساس ادعای کارشناسان فنی مراکز تحقیقات شرکت های خودروساز سایپا و ایران خودرو هزینه ساخت خودروی برقی با تیراژ پایین (زیر ۲۱ هزار دستگاه در سال) برای نوع برقی ۳ برابر خودروی بنزینی خواهد بود. حتی با فرض تیراژ بالا (بالای ۲۱ هزار دستگاه در سال) و تضمین در خرید آنها، همچنان این هزینه کمتر از ۲ برابر نخواهد شد. لذا شروع تولید انبوه خودروهای برقی در کشور بدون یارانه های دولتی در جهت کاهش هزینه های تولید میسر نخواهد بود. از این رو اختصاص منابع ناشی از کاهش هزینه های بهره برداری خودروها (کاهش مصرف سوخت) به بخش تولید می تواند زمینه کاهش قیمت تمام شده تولید را برای صنعت خودروسازی کشور به همراه داشته باشد. 	